

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII.

Ч. 71.

СВБОТА, 13. ЧЕРВНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JUNE 13th, 1925.

No. 71.

VOL. VII.

В боротьбі між поліцією і страйкерами в Новій Скошії убито одного майнера і кількох ранено

БОРТЬБА ВИВЯЗАЛАСЯ В НЮ ВАТЕРФОРД ЗА ПОСІДАННЯ КОМПАЇНОГО ПАВЕР-ГАВЗУ.

Компанійна поліція почала стріляти на страйкуючих майнерів, коли вони прийшли відбирати павер-гавз з рук поліції.

НЮ ВАТЕРФОРД, Нова Скошія, 12 червня. — Підчас боротьби між страйкуючими майнерами і компанійною поліцією, яка вивязалася тут вчора за посідання павер-гавзу, поліція застрілила на смерть страйкера Вільяма Дейвіса, а другого страйкера, Гілберта Ватсона, тяжко-ранила в живіт. Велике число майнерів і компанійної поліції тяжко або легко ранено. Кілька осіб, включно з поліцією, забрано до шпиталю, як також поліційна стачка є переловлена раненими.

Клопіт розпочався в четвер рано, коли компанійна поліція під команду капітана Д. А. Нобля (того самого, що на недавній конвенції шефів поліції у Вінніпегу закликав до боротьби проти комуністів) зробила наїзд на павер-гавз і прогнала з нього майнерів, що пикетували там від четверга минулого тижня. Після цього поліція почала роботи приготування, щоб пустити павер-гавз в рух, та почала обводити його знадвору колючим дротом, щоб охоронити від атак страйкерів.

Окдао 11-ої години перед полуднем прибуло до павер-гавзу кількост майнерів, які зважились на боротьбу з поліцією і взяли назад в своє посідання павер-гавз. Підчас боротьби поліція почала стріляти і результатом цього був один убитий і много ранених.

Число поліції подають на 40 до 45 людей. Більшість з них були на конях. Декотрих поліцаїв стягнуто з коней і побито. Інші втекли врятуватися з рук майнерів і втікли на конях в ріжні сторони. 24 поліцаїв втікли назад до міста, від котрого павер-гавз відстояв парку миль, і там місцька поліція замкнула їх до в'язниці, щоб охоронити перед страйкерами. Всі вони були побиті майнерами. Решта поліції і компанійні урядники, що в часі боротьби находилися в павер-гавзі, втікли до поблизького ліса.

МАЙНЕРИ В НАНАЙМО ВІДНОВЛЯЮТЬ ПЕРЕГОВОРИ З КОМПАЇНОЮ.

Компанія проголосила, що відправила від роботи всіх майнерів, які вийшли на страйк.

НАНАЙМО, Б. К., 10 червня. — На масовому мітингу майнерів рішено вчора відновити переговори з "Вестерн Фюел Ко." і погодити спір ізза платні.

Робітники готові прийняти знижку платні на 20 центів денно для майнерів і на 10 центів денно для драйверів; рівночасно вони не годяться на ніяку знижку для тих, що лобирють менше як 4 долари денно.

Комітетові поручено предложити пропозиції робітників у праві майни і здати потому звіти своїх переговорів на майнерському мітингу.

Як відомо, компанія проголосила була 60 проц. знижки платні і в наслідок того окола 1,300 майнерів вийшли в суботу на страйк.

ВІКТОРІЯ, Б. К., 10 червня. — Департамент праці отримав відомість, що "Вестерн Фюел Ко." в Нанаймо відправила від праці всіх майнерів, які вийшли на страйк, щоб запроте-стувати проти 60-процентової знижки платні.

ШІСТЬ РАДЯНСЬКИХ ЛІТАКІВ ВІДЛІТАЛИ З МОСКВИ ДО КИТАЮ.

Аеропляни мусять зробити 5,000 миль дороги і перелетіти через недоступну пустинню Гобі.

МОСКВА, 10 червня. — З місцевого аеродрому відлетіли шість до Китаю три військові і три цивільні аеропляни. Їх дорога буде вносити 5,000 миль. Є це перша велика во-душна експедиція з Радянського Союзу до Китаю.

Аеропляни мусять перелетіти через зрадничу пустинню Гобі, з її змінливими вітрами, які є тяжко поконати.

Голова Ради Народніх Комісарів Риков прощав авіаторів і висловив надію, що експедиція окаяється ціною, так як вона покаже прогрес Радянського Союзу в техніці і послужить звеном між Радянським Союзом і Китаєм.

РОБІТНИКИ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ В ОБОРОНІ КИТАЙЦІВ.

МОСКВА, 11 червня. — Всі комуністичні центральні організації і робітничі клуби в Москві та Ленінграді відбули сьогодні мітинги протесту проти розстрілювання китайських студентів міжнародною поліцією в Шангаю.

Оповіднено, що мітинги будуть продовжатися завтра по всіх індустріальних центрах Радянського Союзу.

Англійські трейд-юнії домагаються відтягнення британських військ з Китаю

ЛОНДОН, 8 червня. — У відповідь на апель китайських робітників в Шангаю до британських трейд-юній, екзекутива Бритійського Трейд-Юнійного Конгресу вислала до прем'єра Балдуина формальний протест проти уживання британських військ в Шангаю.

Протест домагається негайного відтягнення британських збройних сил з тої причини, що заколот в Шангаю є в дійсності гострою боротьбою між робітниками і фабрикантами.

Протест домагається негайного відтягнення британських збройних сил з тої причини, що заколот в Шангаю є в дійсності гострою боротьбою між робітниками і фабрикантами.

В протесті сказано, що про-тяго вже багато крові й убито багато робітників, і замість того, щоб британські війська охороняли фабрикантів, повинні бути піддержані китайські робітники, які борються за більшу промислову свободу й проти невиносимих умов.

Бритійський уряд сповістав, що в Шангаю висіло 2,000 британських моряків і вневдовзі прибудуть ще нові скріплення.

ШАНГАЙ, Китай, 10 червня. — До Шангаю прибув вчора британський кружляк "Токінс".

КИТАЙ СТАВИТЬ РІШУЧІ ДОМАГАННЯ ДО ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ.

Жадає, щоб представники держав в Шангаю знесли війсьничий стан, забрали з міста моряків, роззброїли чужинський поліцію і освободили студентів.

ВІЙНА МІЖ АРМІЄЮ КАНТОНУ І ВІЙСЬКАМИ ПРОВІНЦІЇ ЮННАН.

Юннанські війська просять закордонних консулів, щоб фльота великих держав закінчила війну.

ЛОНДОН, 10 червня. — Ни-ниша депеша з Гонг Конг до "Дейлі Експрес" каже, що кантонські війська пробували вчора перейти ріку Кантон і прогнати війська провінції Юннан, однак були відперті з тяжкими втратами.

Боротьба між кантонськими і юннанськими військами за посідання Кантону ведеться тепер на добре, кажуть нинішні повідомлення з Гонг Конг. Дотепер полягло 200 жовнів.

Війська провінції Юннан звернулися з просьбою до закордонних консулів, щоб на міс-це боротьби була вислана фльота і закінчила війну. Це є ознакою, що юннанські війська не вірять в свою перемогу. (Війська провінції Юннан є реакційними і їх попірають закордонні капіталісти. Вони хочуть зайняти Кантон і повалити кантонський уряд, який є радикальний і продовжає політику помершого Сун Ят Сена.)

КАНТОН, Китай, 10 червня. — Біл між юннанськими і кантонськими військами, який розпочався в суботу по полудні, тривав майже без перерви через 60 годин.

ВІЙСЬКА ПРОВІНЦІЇ ЮННАН СТІЛЯЛИ НА АМЕРИКАНЦІВ.

ГОНГ КОНГ, Китай, 10 червня. — Після стрілянини на чотирох американців юннанськими військами, чужинців повідомлено, щоб вони опустили Кантон, і многи з них вже втікають з міста.

Юннанські війська стріляли на американців, як вони хотіли дістатися човном з острова Гонван до Кантону. Човен плав під американським прапором, та помимо того військо почало стріляти і одну американку ранило в руку, а троє інших були легко покалічені відломками шкля.

ЛОНДОН, 10 червня. — Депеша з Шангаю доносить, що Чанг Цю Лян, військовий диктатор Манджури, вислав два батальйони війська до Шангаю для адержування порядку.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ПАВЛО ПЕНЛЕВЕ ПРИБУВ ДО МАРОКА.

Прем'єр конферує з французькими військовими шефами і має перевести інспекцію боевого фронту.

РАБАТ, Французьке Мароко, 11 червня. — Французький прем'єр Пенлеве прибув тут вчора аеропляном, щоб перевести інспекцію військової акції проти Ріфів.

По своєму прибуттю Пенлеве негайно розпочав конференцію з французькими військовими шефами в Мароко. В пятницю він переведе інспекцію боевого фронту.

Перед своїм полетом до Марока прем'єр Пенлеве заявив в інтерв'ю, що Франція є готова заключити мир з Абд-Ель-Кримом, однак це в той час, коли він старатиметься зайняти Фез, або підбурює магометанський світ проти Франції.

Пенлеве побуде в Мароко чотири дні. В першій мірі він має відбутися конференція з маршалком Льюїотте, губернатором і головним командантом французьких військ в Мароко.

МАДРИД, Іспанія, 11 червня. — Військова директорія оповістила вчора ввечерю, що генерал Прімо де Рівера, голова директорії, буде конферувати в пятницю з французьким прем'єром Пенлеве в Рабаті, в Мароко.

АБД-ЕЛЬ-КРИМ АТАКУЄ ФРАНЦУЗІВ НА 60-МИЛЕВОМУ ФРОНТІ.

Французький урядовий комунікат признає, що Французи "залишили кілька малих постів".

ФЕЗ, Французьке Мароко, 11 червня. — Французький урядовий комунікат каже, що Абд-Ель-Крим, провідник Ріфів, атакує французькі війська на 60-милевому фронті.

Комунікат признає, що французькі війська "залишили кілька малих постів".

Своїм наступом Абд-Ель-Крим хоче очевидно зробити прийняття для французького прем'єра Пенлеве, що прибув вчора аеропляном до Марока.

Ель АРАШ, Іспанське Мароко, 11 червня. — Мароканські племена, що уважалися прихильниками до Франції, прилучуються до повстанців і атакують французькі пости.

Звідомлення з Тетуану подають, що французькі аеропляни кидали бомби на Ріфів в Мингуеді і запалили село.

ВІЙСЬКОВА СТОРОЖА УБИЛА 50 БОЛГАРСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

Арештованих комуністів ведено склованих разом до залізничної стачії Іхтіман і по дорозі убито.

БІЛГОРОД, Югославія, 9-го червня. — Газета "Время" друкує депешу з Софії, в якій повідомляється, що недалеко залізничної стачії Іхтіман, в Болгарії, військова сторожа убила 50 в'язнів, які були обвинувачені в приналежності до комуністичної організації.

В'язнів убито в часі відставлення їх до залізничної стачії. Вони були сквані до купи одним ланцюхом.

Жовніри, які є білогвардійцями, пояснюють убиство тим, що нібито в'язні пробували втікати. Тимчасом і мови не може бути про утечу, коли в'язні були сквані до купи.

ЕРІО ВІДТЯГНУВ СВОЮ РЕЗИГНАЦІЮ.

ПАРИЖ, 10 червня. — Бувший прем'єр Еріо, який зрезигнував вчора з уряду посадики Ліону, згодився відтягнути свою резигнацію.

СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕДАКТОРІВ УБИЛИ НА ПРИКАЗ ГОРТОГО.

БУДАПЕШТ, Угорщина, 6 червня. — В угорському парламенті прийшло до бурливих сцен з приводу арештування бувшого міністра Едмунда Бенічі, який закинув регентові Горті, що на його приказ замордовано двох соціалістичних редакторів в 1920 р.

Горті загрозив олозиції репресіями. В цілій Угорщині завведено гостру цензуру. Газету "Уг Уйшар", в якій Бенічі помістив свою статтю проти Горті, закрито на неозначений час.

Уряд видав розпорядок подарювати безоглядно всякі демонстрації, звернені проти Гортіго та його уряду. Помимо того соціалісти готуються до протестатійних демонстрацій.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавництво Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Укр. Роб. Домі, на ролі вулиця Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ТРИЛІВНИЙ ГАЗ З ЖЕНЕВИ.

В Женеві (Швейцарія) все ще продовжується конференція, скликана Лігою Націй для обговорення справи міжнародної контролю торгівлі зброєю.

В середу прийнята ця конференція пропозиція Т. Бортона, голови делегації Злучених Держав, щоб заперестати вживати в війні трілітний газ і бактерії. Всі країни, що їх представники підписали пропозиції Бортона протокол, ніби погоджуються на вжити в цьому умови, не вживати вже більше цих "нелюдських" способів взаємного винищення.

Від тепер, значить, зобов'язалися представники правительств капіталістичних країн, вживати тільки "людських" способів масового морду. Вістка ця напевно потішить тільки дурнів.

Перше все, сама ця конференція збиралася тільки для того, щоб наробити "газу" для затуманення населення своїх країн, щоб одурити людей, що ніби щось то робиться для зменшення небезпеки майбутньої війни. Оці всі ці міркування і ухвали, то найпоганіший трілітний газ, що має присилати увагу трудящих мас, щоб не бачили вони, що на ділі імперіалістичні хижакі скрізь готуються до нової війни всіма можливими способами.

Що-ж до міжнародної контролю торгівлі зброєю, то імперіалістам з "ліг без націй" розходиться за те, щоб що торгівлю регулювати так, щоб не продавати зброї й амуніції повстаючим колоніальним народам, або-ж працюючим масам котроїнебудь країни, що захотят позбутися панування гнобителів. Вони намагаються спинити довіз зброї, наприклад, Ріфам в Марокко і іншим угнетеним народам та племенам Африки, Арабам, Туркам, Китаєм, Радянським Республікам, робітничо-селянським повстанням, на випадок революції, як от в Болгарії, Польщі, Румунії або в інших країні гнету й білого терору.

6 це такі люди, що дадуться задурманити газом з Женеві, але віримо, що між працюючим їх вже далеко менше, чим було до останньої світової війни. Працюючі всіх країн добре пам'ятають, що найбільших "митротворців" до війни вдали ті (німецький кайзер Вільгельм, російський цар Микола, австрійський цар Франц Йосиф, президент Франції Пуанкаре і др.), що найбільше її приготували. Пам'ятають також, що й перед 1914 р. істнували міжнародні договори про те, чим можна, а чим не можна убивати людей на війні, але під час війни ніхто на ці договори не звертав найменшої уваги. Вживали всі трілітний газ, підводні суден, кулі "дум-дум", затроювали крики і водни джерела і т. д.

Розуміється, що після досвіду в останній світовій війні, працюючі маси не дадуть себе одурити новими "світськими паперу", що їх виготовляють і підносять імперіалістичні представники в Женеві. Не повірять, бо знають, що в той час, як в Женеві ухвалюють не вживати в новій війні трілітних газів і бактерій, по всіх капіталістичних країнах лабораторії не перестають спішно працювати над тими газами й бактеріями. Скрізь виробляють трілітний газ, скрізь провадять експерименти, щоб винайти їх найбільш убивчої сили. І все те тримається в тайні, все те виявиться аж під час нової війни.

Ні, не одурманять вже більше працюючих газом, що його зараз продукує конференція в Женеві. Подібні конференції повинні збільшити увагу працюючих на нову воєнну небезпеку, яку вони звичайно попереджають.

ДО ПОДІЙ В КИТАЮ.

На далекому сході, в Китаю, відбуваються події, що звернули на себе увагу цілого світа.

Почалися вони з незначного, на перший погляд, випадку страйку китайських текстильних робітників в японських фабриках в Тейнгані і Шангаю. Робітники застрайкували на знак протесту проти невисоких і нелюдських умови праці та звинувачень у фабриках.

Китайські студенти, що співчувають вивискуванню чужинцями капіталістами китайським робітникам, устроїли демонстрацію на знак солідарності зі страйкерами. Під час мирного демонстраційного походу студентів і робітників, британські Сікени (тобто жовіри з Пунджабу (Індія), що сповнують в чужинецькій дільниці Шангаю службу військової поліції) стали стріляти в демонстрантів, в наслідок чого вцалі трупи і було чимало ранених.

Факт, що пострілами студентів мають рани від куль не з переду, тільки з задку тіла, та що ніхто з військової поліції не ранений, свідчить, що стріляли в демонстрантів без найменшої причини. Цей випадок зовсім слушно обурив всіх Китайців і став приводом до величезних демонстрацій проти чужинецьких імперіалістів і їхніх зухвалих слуг.

На ці демонстрації чужинецькі моряки, військо і поліція відповіли знова кулями. Знову вцалі трупи і осталися ранені. Чужинецькі консули узяли всіх чужинців і зажадали більше війська. До Шангаю прибули воєнні кораблі імперіалістичних держав.

Чужинці стали господарити немов в зовсім підпленій собі своїй колонії. Американські моряки напали на шангайський університет, побили студентів, понищили книжки і предмети. Узброєні чужинці розпоряджаються на вулицях міста і арештовують китайських робітників та студентів.

Китайські робітники відповіли на це генеральним страйком. На страйк вийшла навіть домашня прислуга. Чужинецькі купці, моряки, а навіть "лейди" пішли скребувати.

Події в Шангаю викликали величезні обурення в цілому Китаю. Звідусіль поспішали протести проти нахабства чужинецьких імперіалістів і заклики за прогнанням їх з Китаю.

Щоб виправдати своє злочинне постоування, представники імперіалістичних країн звальють всю вину на більшовиків і Радянське представництво. Вони посунулися у своїому не-

званому нахабстві так далеко, що обкружили будинок Радянського представництва своїм військом і проголосили представництво під "домашнім арештом".

У відношенні до подальшого страйку китайських робітників обиднали і Злучені Держави з Японією, і Англія з Францією. Всі вони розуміють потребу, в цім випадку, спільного діяння. Всі вони бажають однаково ценовлення Китаю і надування над ним та вивискування його багатств і дешевої робочої сили.

Але коли-б ці події в Китаю доправили до нової світової війни, тоді між цими імперіалістичними країнами під смертельний бій за те, кому з них має дістатися найбільше зі зробоаного добра. До війни-ж може прийти дуже легко і інакшою вона не могла-б бути тільки світовою, бо вмішані в нею були-б найбільші імперіалістичні держави світа.

І за що ця війна? За інтереси горстки капіталістів, що лізуть за наживою. Працюючі маси капіталістичних держав, а в першу чергу Англії, Злучених Держав, Японії і Франції, повинні підняти рішучий протест проти збройного подальшого вивискування працюючих мас та посягання на свободу китайського народу і жадати видофання чужинецького війська з Китаю. Повинні задалегідь підняти свій голос проти цих затій, що провадять до нової війни, а не ждати, аж їх силою потягнуть проливати свою кров за інтереси вивискувачів і гнобителів.

МАЛА АНТАНТА І ТІ ПОКРОВИТЕЛІ.

Мала антанта — це Румунія, Югославія, Чехословачина. Конференція мала антанта часто. Порядок денний її конференцій майже незмінно той-же самий. Це — відношення до Болгарії та Угорщини, більшовицька небезпека, відношення до Німеччини й Австрії, справа вступу Польщі до малаї антанти. І трафаретні раз-у-раз ухваляються резолюції в цих справах.

Також-ж була чергова конференція малаї антанти, що відбулася в Бухаресті.

Проте значіння постанов Бухарестської конференції виглядає зараз зовсім інакше, ніж то було раніш. Інтерес цих резолюцій полягає зараз у тім, що вони посередню, з боку, освітлюють надзвичайно важливі й актуальні моменти міжнародної боротьби, як між самими капіталістичними державами, так і між капіталістичним світом у цілому і Радянським Союзом.

Держави малаї антанти — це засіб боротьби між Англією та Францією. Постанови конференції малаї антанти виявляють, в чий руках мала антанта і на кого вона орієнтується. А це вже вирішує, прийняти на певний час, долю окремих дипломатично-політичних комбінацій, що привязують увагу за останній час.

Найголовніша з цих комбінацій — це протирадянський союз балканських держав, що з ними заходилася була Англія. Рівноправним членом цього союзу мала бути Болгарія, як цього хотіла Англія. В цім була спроба Англії не лише організувати протирадянські сили, але також і ослабити французький вплив на континенті. Значіння протирадянського союзу балканських держав зросло-б на рахунок малаї антанти, що є основним засобом французької континентальної політики.

Саме з цих міркувань Франція обережно поставилася до утворення союзу балканських держав і англійська комбінація зависла в повітрі.

Але події в Болгарії знову окрили живою водою англійську комбінацію. Болгарія, якачии капіталістичний світ комуністичною* небезпекою, знов почала жваву агітацію за утворення протирадянського союзу балканських держав. Сама болгарська буржуазія

була зацікавлена таким союзом тому, що надіється тим способом відновити військову силу Болгарії. Бо що-ж то за союзник без армії? На це Болгарія головним чином і налягає.

Таким чином, справа дозволу чи заборони збільшувати болгарську армію має значіння розв'язкового симптомом для справи утворення протирадянського союзу балканських держав — саме Болгарії, Румунії й Югославії.

Бухарестська конференція малаї антанти ухвалила, як це вона робила й на всіх своїх попередніх конференціях, резолюцію, що забороняє Болгарії збільшувати армію.

Це говорить досить красномовно за те, що справа утворення протирадянського союзу балканських держав є зараз це далі від здійснення, ніж була два місяці тому.

Друга міжнародна комбінація, що її освітлюють постанови малаї антанти — це англійський "гарантійний" союз, що в нього мала входить Німеччина. Цю комбінацію Англія протиставила французькій гарантійній комбінації, що мала на меті по суті союз усіх держав, що входять у склад Ліги Націй.

Англійська "гарантійна" була скерована проти Польщі і через Польщу проти Франції; французька "гарантійна", навпаки, цілила вистріям своїм у Німеччину і через неї в Англію.

Одною з основних умов вступу Німеччини в гарантійний союз, що його проектувала Англія, Німеччина вважала об'єднання з Австрією, не кажучи вже про східні кордони Німеччини, що "виправити" їх англійський гарантійний проект передбачає за коштів сучасних кордонів Польщі.

Бухарестська конференція малаї антанти висловила протидію Австрії з Німеччиною і за зближення з Польщею.

Англія, очевидно, це вдалося встановити свого впливу в державах малаї антанти: вони чуло слухаються паризької вїжки.

Гарантійна англійська комбінація досить безнадійно шкутигудгає а обидві.

Це, однак, зовсім не означає, що Франція вже зверху. Англійсько-французький турнір триватиме далі.

МІЖНАРОДНЯ ОРГАНІЗАЦІЯ ДОПОМОГИ РЕВОЛЮЦІОНЕРАМ.

Недавно відбувся в Москві всесоюзний з'їзд Міжнародної Організації Допомоги Революціонерам (МОДР-у).

З тої нагоди харківські "Вісти" з 17. травня пишуть про цю організацію слідує:

"З окремих розпорощених гуртків допомоги революціонерам виросла протягом короткого часу велика міжнародна організація, що охоплює всі країни.

П'ять мільонів активних членів МОДР-у, що репрезентовані на Першій Всесоюзній З'їзді, є лише один з головних загонів багатоміліонової міжнародної маси організованих членів МОДР-у, роскиданих по всіх країнах світу.

Перший Всесоюзний З'їзд МОДР-у відбувся в момент, коли оскаженіла болгарська буржуазія чинить криваву розправу над болгарським комуністами — передовими борцями болгарського трудящегоо людю.

У цім є певний символ. Буржуазія підвелася після ударів революційних грімів трохи на ноги й використовує цей момент революційного відливу сунє в кривавий наступ на робітництво. Шибениці на майдані в Софії — це лише частка, окрема ділянка цього наступу.

Відкриття першого всесоюзного з'їзду МОДР-у сигналізує, що зростають, шикуються в лави й пролетарські сили, що

мають дати відсіч оскаженій буржуазії. Організації МОДР-у, що охоплюють мільонові маси трудящегоо людю, чинять моральну й матеріальну допомогу революційним борцям, що опинились у полоні буржуазії.

Але не слід забувати про організуюче значіння модровської роботи. Вона збирає колектив, освідомлює класово, цементує розпорощені маси трудящегоо людю в єдину непереможну пролетарську суспільність, що кінєць-кінєць обрїже такі ногітки в буржуазії і позбавить її можливости катувати революційних борців.

Те-ж, що нині зростають організації МОДР-у в масовий відношенні, свідчить, що цей процес класового освідомлення трудящегоо людю іде надзвичайно швидко. Цей факт — ті шибениці в Софії, що ними нікістами — передовими борцями буржуазія демонструє свою силу, обертає в символ безсилья буржуазії перед революційною робітничою класою.

Тимчасова стабілізація капіталізму, що дає буржуазії надію покинути з революцією взишицю, шибеницю й розстрілами, надає МОДР-ові як формі пролетарської класової боротьби особливого великого значіння.

Поглиблення й поширення роботи організації МОДР-у в напрямку завойовання і освідомлення нових мас — є чи не найголовніше завдання часу?"

НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ.

І камені заговорили... Зрештою, не так вже тверді... Та піччемо з початку.

Між канадійським урядом а Сі-пі-аром було колісь зроблено угоду, яка звалася Крове Нест Пес Егірмент. Після цього егірменту мала спіарська компанія перевезти всякі товари на заході Канади по зниженій ціні.

Підчас війни уряд позволив компанії брати більшу ціну. Після війни компанія далі брала вищу ціну. Під натиском західних провінцій уряд примував компанію минулого року повернутися назад Крове Нест Пест Егірмент.

Компанія мусіла на це згодитися, але... Ви знаєте, читачу, що "попри всякі закони і угоди є ще "аде".

Так і тут. Але компанія, прийнявши назад той клятий егірмент, завела ще більше клятий, так званий "discriminating rates".

А цей "discriminating rates" виробляє такі дива — що й Крове Нест Пес Егірмент істнує і компанія за перевіз товари три рази дорожче бере. А уряд безсилий проти цього і Вищий Суд, якому уряд передав цю справу, признав, що компанія права і хоч ти пула викричи, то з тим "discriminating rates" нічого не зробиш.

І навіть вінніпегська "Фрі Прес" сказала: "Залізничні дістали все, а захід втратив все".

А далі оттакоті співає "Фрі Прес": "Комбінація лібералів і консерватів для ограблення заходу й його права без узгадження або компенсації, без того, щоб дати бодай щось в заміну — який вклад в справу національної єдності?"

Не знаєте при чому тут "справа національної єдності"? А справа така, що навіть в Англії газети й дипломати починають говорити про те, що західні провінції Канади хочуть відорватися від східних.

Так "Фрі Прес" оце каже, що сам уряд Канади цьому сприяє.

А коли-б так сталося, то проте винні будуть... комуністи.

Або... Приїхав до Торонто зі Злучених Держав турист. Приїхав він водою моторовим човном. А на своєму човні вивисив амери-

канський прапор. А торонтонський поліцей той прапор зняв. І счинилася баталія.

Підняла крик преса... Мовляв, має право громадянин кожної країни вивисувати прапор своєї країни на своєму кораблі чи човні.

Прийшлося поліцаєві спустити вуха.

Російська газета в Парижі "Парижський Вестник" повідомляє, що до Парижа прибув Петлюра і почав організувати "незалежну державу", яка числить 15 громадян населення.

"Міністерство" відбуває свої засідання під проводом "Головного отамана". Дідич з Волині Токваревський дав доклад на останньому засіданні, що

"Після вичоточінь відомостей в найближчих місяцях відбудеться уклад у.С.Р. Під Васильковим (на Київщині) стоїть вже білий кінг для Петлюри, а всі Жиди втівають в Америку".

Після обговорення "економічного відродження держави" виявилось, що:

"1. Польки нової субсидії не дають; 2. Румуні ухвалені 100,000 доларів також покино не дають; 3. Голти в Будапешті не вірять уряд у Петлюри".

За те на одинайцятому фронті отримано побіду. Цар Кирила номер 1. визнав уряд Петлюри, номер 2, тоб-то, визнав дурень дурня.

КОЛЮЧКИ.

Франузи в Марокко наїшли собі замороку.

"Новий Час" пише, що в українському університеті в Чехії все... тільки нема студентів.

"Укр. Голос" каже тепер: "Колі Україна потребувала в 1918 або в 1919 р. помічі від канадійських, або американських Українців, то не фінансової, не матеріальної помічі потребувала, а політичної".

Ото "файно"! А чому ж "У. Голос" так цілий час кричав: Складайте долари на делегацію для Боєра, для Петрушевича?

"Укр. Голос" радить канадійським Українцям розпочати продукцію політики.

Неварто! Продукування свиней річ більш поплатна, чим продукувати таких політиків, які до серця "Укр. Голосів".

Українці не мали добрих політиків — каже нині "Укр. Голос".

Ми казали це через цілий час і перестерігали людеі, щоб не вірили ріжним саморобним "отаманам" та "міністрам", а "У. Голос" тоді велічав їх героями і збірив для них долари.

Тепер плоче на те, чому колісь моливес.

"Укр. Голос" одного разу кричить, що на Україні комуністи здушили пресу і не позвольте писати нічого злого про комуністів, а другого разу сам передкукує з харківських газет критику на комуністів і каже: дивіться, як самі радянські газети пишуть про комуністів.

Баччи, Рипиндію, яка ти дуренька? Так, такі так, комуністи слинити по жовтоблатному не вміють. Коли треба, то вони один одного розпочемим заробити критику припечуть, щоб випекти все погане, шкідливе.

Тільки завдяки тому вони збудували державу, перед якою дріжить цілий буржуазний світ, перед якою всі жовтоблатники Рипинді втіваючи, штангати погубили.

А ти, Рипиндію, прослинила свою державу.

Похвались, Рипиндію, роботою своїх "славних дипломатів"! Похвались хоч одним їх примірним вчинком! Ну, хоч однісіньким — похвались.

Бач, дуренька, не маеш чим похвалитися, але таки сама кажеш, що немау вас дипломатів.

І не буде, Рипиндію! Бігме, не буде. Бо всі ви дуже слиняві, розваліи, ви — жєбраки! А здобувають тільки борці!

Редактор "Кан. Українця" став собі за французько-єзуїтським плотом, та такої співає на українських комуністів: "Вони думають, що Канада се московські совіти..."

Краще сказав би: "Не чіпай мене, бо татові скажу".

"Цікаво знати котрий терор має більше тероризму — червоний чи білий" — питає редактор "Кан. Українця".

Колі тобі цікаво, поїдь до Галичини боротися хоч би за національну справу, то й пошмакуеш.

Тришки мистецтва... за Лисовим. Баба бере дитину на руки, несе до образів і каже: — Кажі, маню, — бозя!... Кажі — бозя!... Дитина вдивляється, потім плеще в долоні і белькоче: — Ляля... ляля!... — Кажі дитинко — бозя! — Ляля — Кажі — бозя! — Ляля, бабуню. Котра котру переконала? Куркуленко.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

ЧОМУ В БОЛГАРІЇ ВИБУХАЮТЬ БОМБИ

— Мученича смерть тов. Стоянова. — Його відкриття. — Записник болгарського ката. — Самовбивство ката. — Сповідь. — Урядовий документ про це, як поводитися з селянами. — Страшний звірства фашістів. — Закопанний живцем! — Лист безпартійного студента. — Опис очевидця. — Сьогодняшня Болгарія. — Чому в Болгарії вибухають бомби?

Нашим читачам відомо добре, що під цей час Болгарією править крайню патріотична, фашістська влада на чолі з професором Цанковим, що вставив на цілий світ нечувану терором проти робітників й селян. Морування працюючих, безогоні масові арешти комуністів і підозрілих в комунізмі, в Болгарії на денному порядку. Недавно підложена в софійському соборі бомба вибила поверх суво визначних фашістських урядовців, генералів та міністрів і Цанков звернув всю вину на комуністичну партію. Почався страшний терор, який істнує по сьогодні. Тисячі арештованих гинуть в тюрмах, сотні розстрілюють, інших прилюдно вшанують, не доказуючи навіть їхньої вини. Хоч комуністи не є прихильниками терористичних поодиноких актів і ніколи не борються цим способом, фашістам це байдуже. Щоб не сталося, вони знають тільки комуністів. Але ніщо подані уривки із записника ката самого Цанкова, найкраще характеризують бандитський-патріотичний режим скривавленої Болгарії.

Відкриття болгарського посла.

Тов. Стоянов, комуністичний посол болгарського парламенту, всіми силами чесно бореться проти насильного і кривавого режиму в своїй країні. За це перед двома місяцями наемники Цанкова убили його на вулиці. Помер тов. Стоянов мученичою смертю на вулиці болгарської столиці Софії. Помер безстрашний, як сотні тисячі його товаришів-комуністів. Але кілька місяців перед своєю смертю, йому вдалося оголошити за границею Болгарії записник прибічного ката Цанкова.

В дописці від себе, тов. Стоянов писав, що число й імена жертв Цанкового терору годі подати, бо цей терор годі описати. Людський мови недостатньо, якими можна-б описати нечувані терористи перекривали кровю Болгарії. Тому найкраще про це розкаже в своєму записнику ката, що для самого себе записував поодинокі криваві розправи болгарської патріотичної влади.

Цей записник належав до одного болгарського офіцера, колишнього соціал-демократа, який по наказу проф. Цанкова був при кінці 1923 року провідником карної експедиції, що волючалася по Болгарії від міста до міста, від села до села і папила, бивала, та допускалася найстрашніших звірств над працюючим населенням. Ціка-

во, що цей офіцер-кат закінчив свою дову, страшно і криваву працю — самовбивством. Чому — невідомо, але видно, що навіть його закаменіле серце немогло довше стерпіти нечуваного терору. Залишений записник є поправді сповіддю фашістського ката.

Тепер, коли агенти Цанкова фальшують різні документи Комуністичного Інтернаціоналу і радянської влади, коли капіталістична преса цілого світа старатиметься всіми силами ствердити в болгарських подіях "московську руку", найкраще всім працюючим світа познайомитися з цим страшною сповіддю ката. Є це зізнання наочного свідка і виконавця злочинів білого терору, який вкінці сам себе убив.

Сповідь ката.

В підручній книжці згаданого офіцера знайдено урядовий документ болгарського уряду, який наказує:

1. Коли вимагають умовини, то знищити всіх мешканців сіл.
2. Не брати полонених.
3. При поодиноких езекуціях вживати холодної зброї.

Цей хліборобська політика влади хліборобської країни. Кому-ж віддала в руки фашістська влада долю болгарських сіл?

Ось тип одного диктатора, необмеженого володаря хліборобських просторів.

"Мій спільник" — пише кат в своєму записнику, — "є грубим, малим чоловіком. На дуте обличчя все гладко вигоріло, чорні вуси вже посріблені синювою закручені, очі від вічного пиявства червоно-запалені; головне і замітне, що врізується в пам'ять, це низьке чоло і над ним наїжене волосся... Ось його мова до арештованих молодих селян:

— Як тільки гляну на вас, — говорить він — і вже докладно можу сказати наперед, які в когортах з вас будуть корчі, коли повяють вас: прями, криві, в клубак, з виверненням ніг, або в формі пів-кола... Ось, наприклад, дивлячись на ващі шії, я кажу певно: будете мати криві корчі з виверненням одної ноги, але я!..."

Звірський диктатор не докінчив.

"В кімнату увійшла, на всі боки оглядаючись, стара жінка" — пише далі офіцер-кат. — "Підійшла до стола, почала дрожати і в голос ридати. Впала на коліна і криз ридання благала, щоби видали її трупи двох молодих синів, яких перед тим же повісили".

Люде, які не вповні познайомлені з білим терором бол-

гарської влади, можуть думати, що страшний звірства скеровані тільки проти комуністичної партії, проти робітничих мас і проти революційних активних селян. Але документ доказує дещо інше. Найновіші події в Болгарії показують, що патріотичний терор дійшов до сліпих, нечуваних, звірських страхів, коли кати не в силі вже розрізнити активного непрятеля від працюючих мас і коли класова ненависть не знає ніяких границь.

Автор записника пише: — "Сімох засуджених ми звязали до купи. Живий пліт, тремля з людських тіл. Хто-ж є ті люде, яких вбивають, про яких написано центральною владою, що не сміють бути навіть повешені, тільки пробиті-порізані холодною зброєю?"

І сповідатися кат, пише під слідами його:

"Мені відомо, що ось той віддус був арештований, коли повертався з похорону свого замордованого сина. Другий, коли йшов до своєї малої виници. Третього просто скинули з воза з сіном".

А все-ж такі провідник карної експедиції, автор цього записника, що не вдало був "членом соціал-демократичної партії", видав "іменем влади" накази:

- "пробити спину і шії холодною зброєю; насильно домити хрищі васудженням; бангетами ломити котики".

Ось ще один уривок з його записника: — "Наказ виконується... В готову яму впав один... і знову... знову кидають живих і півживих до великих темних ям... Двадцять лопат закладають їх землею. Криз торохіт глини долітають слабі смертельні блання: Підождіть! Я ще живий!..."

Читаючи ці описи наочного свідка і виконавця, чи треба сумніватися, що караюча подуць вибухових бомб в Болгарії є тільки вибухом розпущу, яку зродили безогонді мукі і знущання над працюючими масами? Ці маси окрім терорних мурів, мук і голодової смерті, не мають що більше страпити.

Лист безпартійного студента.

Нижче подаємо уривки з листа одного болгарського студента, який не є ані членом Комуністичної Партії, ані Комуністичної Спілки Молоді. Цього листа послав він своєму товаришеві, який студіює на університеті в Берліні. Пише той студент з Болгарії так:

"Земля мовчить. Навіть матері, що йдуть до могилки своїх застрелених і повешених синів, плачуть мовчки, бо не видає, страшна жандармерія карає навіть за сльози".

"В квітні 1924 року погасли в наших селах всі світла. Грובהв п'ятьма і тиша розпростерлася по нивах Болгарії".

"Розсіяті-ж бабусю світло, бо я хочу передатися — просить одну старецьку селян-

ку товариш Горов, що утік з тюрми в Старій Загорі і забіг в першу хату. Старушка дрожить на цілому тілі і здивовано питає: — "Ти збожевола?" А "гуерілла?" Зараз прилетить. Як чорне гайвороння з'явиться тут..."

"Що таке "гуерілла?" Це Цанкова банда "порядку". Це вона кидає селян в криниці за спільне плачення податку, вона насилує айчат, вона палять цілі села, вишає сільських вчителів, забірає останню конину в селянина і проголошує її за "державне майно". "Гуерілла" — це карні військові експедиції, вислані по цілій Болгарії фашістською владою".

"Ось ще одна картина. Довелося мандрувати мені з товаришем і по дорозі зазнали страшних, ніколи незабутих вражень. В одному місці, на віддалі сім або вісім кілометрів перед нами, горіло село. Подолінь захватили тільки одну частину села, а в ліво, пів кілометра від пожежі, блискалиця чід часу три вогняні язикі. Це гармати бомбардують другу частину села. Чути страшні жіночі і діточі крики, вереск, рев худоби і мекання овець. Це влада кровавого, Цанкова розправляється з "непослушними" селянами. І знову дрожить земля, червоні язикі близько села блискають, за ними другі, треті. Вистріля за вистрілом. Карна експедиція "працює". Вибухають нові іскри і нові клуби диму несуться до неба, заслоняють сонце".

"А ось друга картина, в іншому місці: В долині, кілометр від яворового ліска, лежить на правому березі потоку мале сільце, а на деревах висять три трупи: молодого селянина, старого і попа. Ранній вітер бавиться синим вусом повішеного віддуса і якась дивна усмішка застигла навіки на його обличчю. На розхристанні грудях пона блистять в тілі шаблею вирізані хрест; кров стікає на землю і дві жовті мухи залізли в глибоку рану".

Читаючи все це, чи треба ще дивуватися, чому в Болгарії вибухають бомби?

З болгарської мови переклав Іван Незаможник.

БЮРО ФОСТЕРА МАЄ СЛУШНІСТЬ.

Бюро Погоди Фостера предсказувало весь час велику посуху в Злучених Державах і її предсказування майже дослівно сповнилися, бо хоч в деяких малих околицях були зливи і гурагани, все-ж таки на всім тім просторі, де засівають найбільше озимини, пакує загальна посуха і вже тепер признають, що в біжучому році Зл. Держави матимуть околдо 200 мільонів бушлів пшениці менше, чим минулого року.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісті".

ДІЯЛЬНІСТЬ КОМУНІСТИЧНОГО СОЮЗУ ЗА МОЛОДІ В ПОЛЬЩІ.

(Вімки зі статті тов. Домбала з нагоди третьої річниці Комсомолу Польщі.)

Буржуазні та дрібно-буржуазні ідеологи як Жеромський, що вказували на Польщу, як на ідеал демократизму, банкрутують. Замість "вільної народної республіки", молодь бачить державу, що нею керує воля поміщиків та буржуазії, що виконують ролі міжнародних жандармів проти революційного руху. Молодь бачить, що у вазинях цієї, ніби то демократичної Польщі, сидять тепер біля 12 тисяч борців за справи робітників і селян на загальне число 35 тисяч усіх уязвлених. Не можна також заховати від молоді фактів жахливої звірської розправи білого терору над робітниками і селянами. Убивства революціонерів охранию, звірське катування, притискування електричного току та отруйних газів у боротьбі з пролетаріатом — факти загальною відомі й вони викликають обурення серед молоді, що хоче бачити в "незалежній Польщі" щось ідейне. Не можна також заховати від молоді високого бруду хабарництва, зловживань та навіть крадіжок державного майна, що їх чинять безкарно керівники політики майже всіх політичних таборів.

Я наведу якраз картину із життя теперішньої Польщі. Батько сидить на міністерському кріслі і править за державного керівника, а його син, комунар — сидить у в'язниці. Про такі випадки можна було-б говорити чимало.

Про те, яких успіхів досягнув комсомольський рух у Польщі, свідчить книжка Жеромського "Перед весною", що в ній він хоче збудити національну громадську думку перед грогрозливою комуністичною небезпеккою. Ця книжка мала на меті затримати революційний рух, а дійсно доводить тільки глибокий ідейний розвал шляхетства буржуазної Польщі.

Треба також відзначити із останніх кампаній ролі комсомолу, коли він на зло польських шпигів та буржуазії, на заводських димарях, на державних будинках, на телеграфічних стовпах вивішував червоні прапори з гаслами компартії, прапори, що їх важко було забрати без небезпеки для життя, що урочисто маяли кілька днів, звертаючи загальну увагу своїми гаслами.

Комсомол має теж велику заслугу в тому, що він перший почав боротьбу з провокацією. Комсомолець Енгель, що пожегував своїм життям, щоб закликати трудящих всієї Польщі до розправи з провокаторами — знайшов рівних собі терорі у особі Піярчика та Хайчика, що біглися кілька годин з великим загонном поліції та

війська і загинули від отруйних газів, закликаючи ще раз робітників до боротьби з насильством над робітничою класою. Особливу діяльність комсомол виявляє також у роботі серед вояків і допризвників. Розстріл вояка комсомольця Сегала за присудом воєнного суду за поширювання комуністичної літератури теж доводить не тільки комсомолові, але й всім партії та всім трудящим потребу поширення роботи в війську, бо звірська розправа буржуазії над комсомольцем Сегалем доводить — яка небезпека погрожує звідціль керівничим класам Польщі.

Селянство не одержало обіцяної йому землі. На 3 мільоні сільських господарств у Польщі — 2,100,000 господарств, що їхня площа менша 5 гектарів, тоб-то менша прожиткового мінімуму. Біля 12 мільонів сільського населення де-далі більше вступає на революційний шлях. Тут партія стоїть перед стихійним зростанням революційного союзу робітників і селян. Ясно, що робота на селі стає головною та важнішою роботою на найближчий час і для комсомолу.

Він тільки що почав цю роботу, але те, що він зробив, зробив правильно. Робота на селі потрібна хоча-б тому, що польська армія складається на 80% із сільської молоді. Так само національно-визвольний революційний рух Білорусів та Українців, що перейшов уже в постійну партизанщину, вимагає від комсомолу більших зусиль.

РУМУНІЯ.

Румунії грозять не тільки зовнішні, але також внутрішні небезпеки. Окрім комуністичної небезпеки не істнує там ще небезпека з боку опозиційної партії, яка гостро виступає проти теперішнього правління. І хоч ця опозиція не є так дуже радикальна, то всеж таки і вона бачить, що так далше правити Румунією неможливо. Опозиція бачить, що сіліе і жорстоке панування короля Фердинанда і його зграя на Буковині і Бесарабії. Дістається також на горіхи і Мадярам в Семигороді. Та не тільки тут, але й в корінній Румунії народ стогне під ярмом румунських поміщиків-бояр та продажної лайдацької поліції, яка своєю підлотою перейшла всякі можливі границі. Цими днями скликала в Бухарешті опозиційна партія

бітників попросить: — "Сей, Майк, дай, я раз йов-гипну!"

— Не вільно, формен дивитися. Може потім, як він піде.

А "формен" "не піде", він лизить, як сновида за робітниками і не дасть їм розігнути спину. Каря господаря робити в такого "формена".

Другі — це ті "формени", які самі працюють за трох дурних: "темпують", бють "шпайги", вривають з рук робітника "шуфлю", показують як "темпувати", бігають, рвуться на всі боки, що кілька хвилин лягають на рельси і заплющивши око, дивляться чи рівна дорога. До робітників вони звичайно кажуть:

— На шій лайні нема такого формена, щоб мене зб'ятував. Родмайстер зі мною гуд френд. Це як я робив в родмайстра Джексона на сьенарській — а Джексон, Діжус Крайц, родмайстер на цілу Канаду, — я посярився з суперінтендентом. Він сказав мені, що я но-гуд, а я сказав йому гурогол і сквітував. Джексон дуже жалувал за мною: "Ай'ем вері сорі, Джан", казав він мені, а я йому сказав: "Невормай, я є хлоп і не тільки в світі лайни, що в сьенара". А коли Джексон стрінувся з моім теперішнім родмайстром і дізнався, що я у него працюю, він сказав: "Бай-гали, містер Смит, ти маеш бест формена он од дем лайнс". Со ю сі, хлопці, мі донгібидеми до лєи робити. Я свою роботу знаю і не боюся ні родмайстра, ні супера. Родмайстер зі мною вогорить, як-би я з вами. Він до мене "гало Джан", а я до него "гало Джім". Со ю сі... Чого-ж ви поставали? Маємо до обіда закласти цих 60 тайзів, би нас шляк трафив... (Далі буде.)

велике віче, щоби запротестувати проти нечуваної сваволі теперішнього правління. Однак Фердинанд злякався зборища навіть цих своїх уміркованих циганів і казав заборонити віче від годин неом. Тоді опозиція відбула віче в будинку, перед яким на всякий випадок розташувалася був шільний полк кавалерії. Цим разом до заворушень не прийшло і скінчилось на незначній замішанню і потовчено кількох осіб, однак це не означає, що "Гіена Європи" — Румунія може рахувати на тревальний спокій і споживати овочі своєї підлої і негідної політики.

РІЖНІ ВІСТІ.

В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.

Склад Ц.В.К. С.Р.С.Р. — Всесоюзний з'їзд, який закінчився в Москві 20. травня вибрав Союзну Радю і Радю Національно-союзів. В склад Союзної Ради входять 450 членів, вибраних пропорційно до населення. До Ради "Національностей" входять по представникам від кожної союзної республіки. Загальною до Ц.В.К. С.Р.С.Р. входить 832 членів, з них 146 безпартійних.

Професійні школи. — На радянських залізницях є тепер 2,800 шкіл, в яких вчиться 500,000 учнів. В порівнянні до 1914 року шкіль збільшилося в чотири рази.

Нова залізниця. — Радянська влада ухвалила побудувати нову залізницю між Черинговом і Ніжином.

У ФРАНЦІЇ.

Серед розкоші. — В Парижі, на площі Пігальє, впаав чоловік, який втратив силу в наслідок голоду. Коли його підняли, виявилася, що це художник Жан Гіро, член товариства французьких артистів, який в 1914 році дістав першу премію міста Риму, в 1923 році похвалу, а в 1925 році премію ім. Альфонса де Невіля за свої твори.

Фош утік. — Французький генерал Фош втік з Франції до Італії, щоб не дивитися, як Брінн буде перегворювати з англійськими і німецькими дипломатами... Такий зайлий Фош.

І в Югославії змови. — З Білград повідомляють, що там поліція також викрила змову комуністів, які "хотіли" зрівняти урядові будинки, падачу короля, державну друкарню. Ця думка наче-б то походила з Коментіну. Поліція арештувала 70 осіб. Уважало, що це є звичайна провокація для розпочаття кампанії проти комуністів в Югославії.

Не забувайте про пресовий фонд української робітничої преси в Канаді!

М. Волинський.

"ПАРТНЕРКА"

(Продовження.)

Ми стояли перед "емплоймент офісом" і читали написи:

"Треба 40 робітників до ліса 3 дол. денно 7 дол. борт тижнево цента мидя дорога а решта відробляти".

— Бачиш, холера, ще не доіхав, а вже відробляй і цента мило плати... Красно дякую.

— Це "партнер".

"Треба 6 тимстрів 40 дол. місячно з мулами робити і спати і бортувати фри".

— О, бачиш, маеш безплатний "борт", якщо будеш спати з мулами і істи те, що й мули... Рівність і братерство, це якраз підходить до твоєї ідеології".

"Треба 6 бек-гендів до майни стала робота іхати нині вечером".

— Що то за робота "бек-генд"? — спитав я "партнера".

— Я по майнерській часті не фаховець. "Бек-гендів" — для мене виглядає, що треба таких людей, що мають з-заду руки.

Так ми стояли і філософували читаючи написи. Люде входили до офісу й виходили, а ми все не могли погодитися, куди нам іхати на роботу. Куди я хотів, туди він не хотів, а куди він хотів, туди я не хотів. А коли я годився з ним, тоді йому переходилося, бо він взагалі нікуди не хотів. Коли ми обидва, нарешті, погоджувалися на якийсь місцевости, тоді виходив офі-

сник і, на радість мого "партнера", страв напис. Коли-ж ми погоджувалися на якийсь місцевости і офісник напису не страв, тоді ми приходили до переконання, що у нас немає два долари заплатити офісникові. Ми старалися вибрати таку місцевість, щоб недалеко від людей, щоб на всякий випадок там можна промишляти "політику", а в крайнім разі й службу божу відправити.

Потім він рішив, що міс Мини мусить позичити нам кілька доларів. Я не протестував.

— Ти не йди, — сказав він мені, — ти не диліомат, тут треба тактики.

Він пішов, а я стояв за рогом вулиці, дякуючи в душі, що він мене не клякав з собою.

Ще того вечора ми "засіярили" на секцію в найбільш безлюдну місцевість, на "бренчі", що йде від головної сьпінарської лінії до Крємбрук здвоє рік Коломбін.

Там було п'ять Шведів і "формен", також Швед. Першого дня ми дізналися, що з шістьох Шведів — п'ятьох завили Яснонами, в тому числі і "формен" і що той "формен" дістав ту секцію від часу побудовання дороги і уважає її своєю напів-власністю. Запорукою цьому є те, що "родмайстер", є його крайном і товаришом. Другого дня ми пізналися, що наш "формен" сподіється також хутко стати "родмайстром", ось тільки старого "родмайстра" перведуть на головну лінію. А що його вже п'ять літ переводять, то наш "формен" вже п'ять літ сподіється.

Він знає, що то є секційний "формен", а що за рибка "родмайстер"?

Ось кілька слів про них... Пічнемо після старшинства.

"Родмайстри" на залізницях Канади належать до того роду майстрів, що не вміють і кілька затесати, зате вони майстри залізничного до жінок своїх "формених". Вони все заїдають до "секшин-гавзу" написити води туди, коли "формен" на дорозі. А "формен" все буває на дорозі туди, як проїздає "родмайстер". Отже ніяких непорозумінь між "родмайстрами" а "форменами" на жіночому ґрунті не буває.

Наш "формен" до таких нещасливців не належав, бо жінки не мав і жив разом з іншими робітниками в вагоні бест коліс. Вагон стояв на землі і одночасно був залізничною стацією, коло якої потяг ніколи не спинявся.

"Формени" на секціях бувають троє: ті, що самі думають невдвоі стати "родмайстрами", а там недалеко вже й до "суперінтендента", про посаду якого мріють, але ніколи не говорять; другі — що дуже бояться, щоб не втратити тої роботи, яку мають; і треті — які пильнують того дня, коли має іхати "родмайстер" або "суперінтендент".

Перші — самі вже не працюють фізично, тільки умово: "гадемують" на робітників, вічно стоять робітникам над головами і все май свого підлизника між робітниками, якого обіцяють зробити "форменом" після того, як дістануть вже собі посаду "родмайстра". Той робітник зі шкери лізе, щоб догодити майбутньому "родмайстрові": воду носить, барабоділує на вечеру, корову доїть, після дітей пелюшки пере — це дома. А на роботі — помастити "генд-кару", а коли "лайнують", кричить: "Пов-гип!", "секонд джойнт іст!", "некет джойнт вест!" і знову — "йов-гип!". Привчався "форменському" фахові. Часом котрийсь з ро-

бітників попросить: — "Сей, Майк, дай, я раз йов-гипну!"

— Не вільно, формен дивитися. Може потім, як він піде.

А "формен" "не піде", він лизить, як сновида за робітниками і не дасть їм розігнути спину. Каря господаря робити в такого "формена".

Другі — це ті "формени", які самі працюють за трох дурних: "темпують", бють "шпайги", вривають з рук робітника "шуфлю", показують як "темпувати", бігають, рвуться на всі боки, що кілька хвилин лягають на рельси і заплющивши око, дивляться чи рівна дорога. До робітників вони звичайно кажуть:

— На шій лайні нема такого формена, щоб мене зб'ятував. Родмайстер зі мною гуд френд. Це як я робив в родмайстра Джексона на сьенарській — а Джексон, Діжус Крайц, родмайстер на цілу Канаду, — я посярився з суперінтендентом. Він сказав мені, що я но-гуд, а я сказав йому гурогол і сквітував. Джексон дуже жалувал за мною: "Ай'ем вері сорі, Джан", казав він мені, а я йому сказав: "Невормай, я є хлоп і не тільки в світі лайни, що в сьенара". А коли Джексон стрінувся з моім теперішнім родмайстром і дізнався, що я у него працюю, він сказав: "Бай-гали, містер Смит, ти маеш бест формена он од дем лайнс". Со ю сі, хлопці, мі донгібидеми до лєи робити. Я свою роботу знаю і не боюся ні родмайстра, ні супера. Родмайстер зі мною вогорить, як-би я з вами. Він до мене "гало Джан", а я до него "гало Джім". Со ю сі... Чого-ж ви поставали? Маємо до обіда закласти цих 60 тайзів, би нас шляк трафив... (Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. Г. ЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо немає її в вас, або ви її знаєте, то поспішайте купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартости навіть тоді, як ви перечекаєте її. Це довга повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечекаєте до кінця. Письменик М. Чан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ніч" в різночасно багато читали і в найбільш приступній спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах. КУПИТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВСЮДИТЕ! ЗАМОВЛЕННЯ З ГРИШНІ ПОСЛАТИ НА ТАКУ АДРЕСУ: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ДО МОЛОДИХ-ТОВАРИШІВ НА ФАРМАХ.

Шиниці, Алта.

Звертаюся цими кількома словами до фермерської молоді в Уокрема до організації в Шиницях, Алта.

Дорогі Товариші! Товариші! В кожного з нас є така іскра класової свідомості! Ми хоч би в Шиницях складомось дуже мало в своїй організації, бо лише раз на місяць ми не дуже слабенько морально і матеріально, хоч нам відділі числять 34 членів і 7 членінь.

Товариші! Не робить рішучий кіт, не має, але за те робить рішучо, чи знаємо ми, хто ми є. Коли ми стали на шлях класової свідомості, то відносно вперед і не робим крок вперед, а два назад, бо будемо все стояти на одному місці. Коли ми почали вчитися, вчима-ж скільки на це не дозволяють наші батьки, бо вчитися, ніколи не пізно. Додаймо наших батькам, що ми хочемо кращого життя і хочемо бути розумними, грамотними людьми.

Наші батьки дають нам, при нашій же праці, матеріальне удержання, але духового не дають, бо самі його не мають. Працюючи жакже наші батьки, то 22 роки тому назад вони своїми руками і мозолестими руками мотили цю дорогу, по котрій ми тепер йдемо, тоб-то корчували піч, орали землю, будували помешкання, в яких ми тепер живемо. Але до кращого життя ще далеко, вони його не зробили для нас, а нині вже і вони обчислені. Вони свою зробили! Тепер черга за нами.

Правда, ми, молоді, завдяки тяжкій праці наших батьків, маємо тепер сорочку й краватку, ми одіти і обути, але чи ми є вже цивілізовані? На зверх то ми "інтелігентні", але в середній ми біди духово. А щоб ми в середині дорівнювали своїм вищим класам, тоб-то нам ще треба багато вчитися. Нам треба читати спільно і прочитане обговорювати. А це ми можемо зробити лише в організації.

Подумаймо над цим, товариші, по-радимося та вичиємо себе з руки. Не звертаймо уваги на тих, що намагаються нас з боку, що хочуть розбити нашу слабеньку організацію. Вони хочуть, щоб ми так блукали в темряві, як вони. А ми на це відповідимо їм тим, що прилучимо до найбільшої української робітничо-фермерської організації в Канаді — до Товариства Української Робітничо-Фермерської Дім. Коли ми злучимося з тою організацією, тоді ми отримаємо вказівки, як вести організаційно-освітню працю, а може до нас завітає навіть організатор.

Товариші в товаришки Шиниці! Всі, як один, гуким на наступному мітингу за злучення з Товариством Укр. Роб. Фарм. Дім! Станьмо й ми до спільної праці з свідомими організованими робітниками й фермерами! Покладім же одну цеглину до нашого будинку. Хай ми ввечера буди буди нашими силами, але нині ми вже знаємо, де наше місце! Тож зоближнюймо ряди організованих робітників і фермерів!

Хай живе наша організація в злученні з Товариством Української Робітничо-Фермерської Дім!

Один з Вас.

ХРУНІДА ЗНОВУ СЛУС.

Канора, Саск.

Вийшов я в суботу в місто і бачу, "наш пан" адвокат вгає по місті, має собак гонити. Ну, думаю, щось є нового в місті. Стрічав фермера, а він до мене: "Нема вже дурних, досить наслухався". Що там? Приїхав, каже, Боверський і Бачинський Володимир людьми туманна пускати, а адвокат гане по місті та оскаржує "масовий мітинг" в своему офісі. В публічному місці вже болять скриньки, щоб люди старого не приїждали.

Приїшов я і дивлюся, сидить щось 20 осіб. Сів і я. Сидимо, аж бачимо — Боверський з Бачинським заходять, сні брати з нас "підку". А це не що за нова політика — думаю. Ну, думаю, я на "підку" — думаю. Ну, думаю, я і вліпшов. Потім Боверський почав перед фермерами дуже жаліти кандидатів фермерів і казати, що хоче їм допомогти тим, що приїзять тих робітників зі старого краю. Каже, тепер в Канаді приїждє на кожну особу \$300 доларів дозу, а як приїдуть іммігранти, то допоможе той довг сплачувати.

Один з присутніх запитав, чи така "політика" не ослабить рідний край. Боверський відповів, що то більшовики так кажуть. Друге питання було: "Чи ви, пане Боверський, є агентам корабельної компанії і робите це не в інтересі фермерів, а в інтересі компанії і для своєї особистої користі?" "А ви, що? Поліцій тут?" — відповів Боверський.

Далі вмішався в "політику" Бачинський. "Як-би ви, каже, мали тут бурсу, то Боверський не був би агентам, а чин би вас, бо він є професор. Так, так, так, Боверський є агентам одної компанії, а я другий". Після цієї комедії вибрав комітет, який має спроводжати людей з старого краю до Канади. Цей комітет має вербувати фермерів, щоб спроводжати собі робітників з Галичини та тимчасовим зв'язкам там місце Подарки для політизації українських земель.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР РОБ. ВІСТЕЙ"

Немеґос, Онт.

Тов. Марин Процик зібрав на лісту ч. 4402 на передавату "У.Р.В." \$4.00, на передавату "Робітничі" \$1.50.

На лісту ч. 4496 на пресовий фонд "У.Р.В." \$8.00, що разом з передаватою робить суму \$13.50.

На пресовий фонд "У.Р.В." жертували:

Михайло Дерів \$5.00
Петро Майков 1.00
Госф Залеза 1.00
Киріло Синков 1.00

Разом пресового фонду \$8.00

Гентрем, Міш.

Дорогі Товариші! Послаю Вам \$4.00 на відновлення моєї передавати за "У.Р.В." і \$14.25 на пресовий фонд "У.Р.В.", які я зібрав на лісту ч. 668.

На пресовий фонд жертували:

П. Ришко \$1.00
В. Суляк 1.00
О. Гашич 1.00
Г. Онцишук 1.00
І. Діаух 1.00
П. Бенсов 1.00
М. Марків 50
О. Ворончак 50
Д. Пшенничий 50
М. Мишевський 50
М. Кучірка 50
І. Баран 50
І. Скрипник 50
А. Зауляк 50
І. Ганчар 50
Ф. Головак 50
В. Бреуас 50
П. Корман 50
В. Річек 25
В. Красножон 25
Ф. Осалчук 25
С. Гановський 25
Н. Навошній 25
В. Кукруза 25
М. Малдер 25
В. Петручик 25
В. Онцишук 25

Разом пресового фонду \$14.25

Робітничі молоді в Гентрем читались з робітничою організацією і підпомагє її матеріально. Але цього товариш за мало. Всі симпатичні Р. Д.А. повинні стати членами згаданої організації і брати в ній активну участь. В організації буде можна бачити класово освідомитися. Зайві й безкорисні балаки по вулицях та інших місцях не принесуть нашої молоді користі. Краще той час перевести в партійній роботі, краще використати вільний час для само себе як для робітничого руху. Тож ставайте членами Р.П.А., та будемо разом спільно освідомлювати тих наших товаришів робітників, які ще даються водити за всім всяким зузатим чорноризицям та гетьманам.

Хай живе робітнича солідарність!
З товаришким привіттом,
П. Ришко.

Сендак, Саск.

Товаришу Редактору! Послаю Вам \$2.00 на передавату "У.Р.В.", \$1.50 на пресовий фонд "У.Р.В." і 50 ц на пресовий фонд "Робітничі", що робить разом суму \$4.00.

На пресовий фонд "Робітничі" на лісту ч. 3584 жертували:

Гр. Остап \$1.00
Гр. Стефанець 50

Разом пресового фонду "Робітничі" тов. Гр. Остап жертвував 50 ц.

Передаватки нових не придбав, бо тут нема наших українських людей, окрім нас двоох. Ми дуже раді читати часопис "У.Р.В." і розуміємо його значіння для працюючих мас.

Хай живуть працюючі всі країні!
З товаришким привіттом,
Гр. Остап.

Торонто, Онт.

Товаришу Редактору! Послаю Вам \$4.00 від трьох нових передаватків на "У.Р.В." (одного піврічного і двох кварталних), яких я придбав на лісту ч. 1852 і \$1.00 на пресовий фонд.

На пресовий фонд "У.Р.В." на лісту ч. 2784 жертували:

М. Мазур 25
М. Саліжан 25
І. Березовський 25
Н. Міаер 25

Разом пресового фонду \$1.00

Намагаймо товариш робітників і фермерів свої робітничий прес, бо вона вірно служить нам а лагодить загнуби нашим ворогам.

З товаришким привіттом,
Василь Павич.

Ред Пес, Б. К.

Дорогі Товариші! Ми залізнодорожні українські робітники місцевості Морей (Ред Пес) послаємо Вам хоч малу, але ширшу жерву на пресовий фонд "У.Р.В." в сумі \$4.50, на пресовий фонд "Робітничі" \$1.50 і на відновлення передавати за "У.Р.В." \$4.00, що разом висить суму \$10.50. Часопис "У.Р.В." і жіночий журнал "Робітничі" заслугоують на поверта з боку працюючих тому, що вони їх освідомлюють класово. Замість труїти самогону або грати в карти, краще як робітників вільніть до читання свого часопису і над прочитанням роздумуватимуть. Так ми тут і робимо: читаємо і думаємо над прочитаним. Для шовіністично-патріотичних часописів місце в нашій місцевості вже більше немає. Це знає, що наша робітнича армія зростає.

На пресовий фонд "У.Р.В." жертували:

Максим Яремчук \$1.75
Прокім Строчі 1.00

Разом \$3.00

ЗВІТ ТРАВНЕВОГО КОМПЕТУ В ТРАНСКОНА, МАН.

А. Кушнір, Ред Пес, Б. К. \$2.50
Л. Грабоє, Брендон, Ман. 1.00
Д. Болдівський, Гардінг, Алта. 1.00
Яків Черниш, Торонто, Онт. 1.00
Василь Куляма, Норт Бейк, Алта. 1.00
Митро Чинеша, Карон, Саск. 1.00
Ст. Шенчук, Олд Килдонан, Ман. 1.00

Винше сказані слова не можуть відновитися до українських свідомих робітників і робітниць Транскона. Вони ширі і енергійно працювали протягом місяця травня для своєї робітничої преси, ходили по катах, переконували своїх товаришів і товаришок по праці і нужді, що вони повинні читати лише свою робітничу пресу, яка обороняє їхні інтереси, а не бореться за політичні глянціозні дії Слободж — наших товаришів і товаришок — удівляючи свого знання, ближнім своїм, а їхня страчена енергія не пішла на марне, але принесла корисні успіхи, як і самим, нашій пресі, так і тим, з котрими вони ділялися своїми думками і поглядами. Про це найбільше посвідчить численність нових передаватків, яких придбано протягом так короткого часу.

Цього року тяжкі часи, як були попередно, але зі звіту виходить, що цього року наші товариші і товаришки більше пописалися, як минулих років. Цю роботу ми приписуємо не лише самому компетету, але всім членам і членкиням нашої організації, бо всі вони спільно працювали для цієї так важкої справи.

Також треба згадати, що в нашій звіті є зараховані й гроші з вистави "Пішук", який відграв Драмгурток з Вінніпегу. Але тут нема рішучий. Ми також іздали грати представлення до Народ, з Народ до нас, і все це для одної цілі — на пресу.

Отже приступимо до звіту. Звіт вже здавав Травневий Комітет перед членами відділу ТУРФДім і його привіт. Тому ми не будемо забирали місяця в газеті на це, як були розкоди, а лише подємо чистий рахунок, тоб-то лише ті гроші, які вислаються до наших видавців.

Звіт представляється як налічує:

Стара передавта на "У.Р.В." \$90.00
Стара передавта на "Робітничі" 16.50
Нова передавта на "У.Р.В." 20.00
Нова передавта на "Робітничі" 9.80
Передавта на "Фарм. Життя" 18.00

Разом передавати \$154.30
3 підписувачі \$67.17
Віддані жерви 24.48
3 розграти подумки 14.48
3 продажі "Робітничі" 1.70

Разом \$105.97

Повторення: \$154.30
3 підприємств, жерви і інше \$105.97

Разом \$261.97

Нових передаватків на "У.Р.В.", "Робітничі" і "Фармерське Життя" придбано всього разом — 25. Робітничу пресу передавтує окола 115 робітників і робітниць.

На цьому місці складаємо ширшу подяку всім новим і старим передаваткам, жертводавцям і всім тим, що ширше працювали для поширення нашої преси. Особко складаємо подяку т.т. Паскевичю, Юрчишиному і Гевелю за те, що згадали з нашими аматорами до Народ і нічого не рахували за труд і автомобіль.

З товаришким привіттом,
Травневий Комітет.

Імена жертводавців з Транскона, Ман.

(В цім списі включається жерви на пресовий фонд "У.Р.В.", "Робітничі" і "Фармерське Життя")
По \$1.00 зложили: М. Понаков, М. С. П. Сабостітський, Г. Сафінюк і А. Сафінюк; по 50 ц: С. Пучук, Н. Небожук, С. Паскевич, В. Лутчак, А. Дубас, М. Тейман, Д. Зубчик, М. Мойсей, Н. Гуменюк, К. Грабчик, М. Мойсей, П. Давидчук, М. Пучок, М. Касинчук, І. Швардрук, Н. Харенко, І. Павлюк, З. Павлюк, Т. Сабостітський, К. Сомих, А. Мороз, С. Дубас і П. Давидчук; по 25 ц: І. Гентелеф, І. Демчук, Т. Поліщук, Ф. Демчук, В. Досюк, А. Вербицька, Е. Орлово, Ю. Баранецька, В. Довбугуз, З. Довбугуз, М. Бушук, М. Мойсей, Т. Тейман, З. Дутчін, М. Равлюк, А. Репетівська, І. Балабан, В. Кіншук, Ю. Крашевський, Н. Гуменюк, П. Бейко, А. Вербицький, С. Новак, М. Тейман, П. Романець, Г. Репетівський; А. Костинюк 20 ц; А. Бідовус 15 ц; Г. Шур 15 ц; А. Вербицький 12 ц; І. Воські, Н. Н. Ю. Вербицький; і М. Гудима, по 10 ц; Н. Н. 5 ц.

Грейнджер, Алта.

Тов. М. Гикавий зібрав на лісту ч. 3437 на пресовий фонд "У.Р.В.":

М. Гикавий \$1.00
Д. Гош 1.00
П. Грещак 50
Н. Гикава 50

Разом \$3.00

НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

В останні тижнях слідуючі товариші і товаришки придбали для нашої газети нових передаватків:

Ф. Мокрій в Вінніпегу, Ман. придбав трох піврічних і чотирьох кварталних передаватків.

М. Гаприлюк в Вінніпегу, Ман. придбав одного щорічного і одного піврічного передаватків.

В. Виноградов в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного передаватків.

Ст. Біліньський в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного передаватків.

О. Хоміцький в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного передаватків.

Петро Нильзонич в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного передаватків.

І. Стриковський в Вінніпегу, Ман. придбав одного піврічного передаватків.

Н. Ладан в Вінніпегу, Ман. придбав одного щорічного і одного піврічного передаватків.

В. Пура в Вінніпегу, Ман. придбав одного піврічного передаватків.

Т. Дригичко в Вінніпегу, Ман. придбав одного щорічного і одного піврічного передаватків.

Андр. Хвалібога в Вінніпегу, Ман. придбала одного щорічного передаватків.

Ф. Ухач в Вінніпегу, Ман. придбав одного піврічного передаватків.

Ілія Козьма в Вінніпегу, Ман. придбав одного щорічного передаватків.

Г. Качор в Вінніпегу, Ман. придбав одного піврічного передаватків.

Юрко Канюга в Вінніпегу, Ман. придбав двох піврічних передаватків.

Н. Ліпка в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного передаватків.

Л. Микитюк в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного передаватків.

П. Лалуч в Вінніпегу, Ман. придбав одного щорічного і одного піврічного передаватків.

М. Комаровський в Вінніпегу, Ман. придбав одного піврічного передаватків.

Я. Тимочук в Вінніпегу, Ман. придбав двох піврічних передаватків.

Яношко Панідак в Вінніпегу, Ман. придбала одного піврічного передаватків.

Робітничі організації при Відділі ТУРФДім в Транскона, Ман. придбали трох щорічних, трох піврічних і двох кварталних передаватків.

М. Мельник в Торонто, Онт. придбав двох щорічних передаватків.

Д. Перейма в Савт Венькувер, Б. К. придбав одного піврічного передаватків.

І. Марковський в Кирленд Лейк, Онт. придбав одного піврічного передаватків.

Н. Шлемкович в Коністон, Онт. придбав двох піврічних передаватків.

Іван Нерес в Келгарі, Алта. придбав одного піврічного передаватків.

М. Магліл в Ді Пес Ман. придбав одного кварталного передаватків.

Г. Болдівський в Смон Лейк, Алта. придбав одного піврічного передаватків.

Василь Павич в Торонто, Онт. придбав одного піврічного і двох кварталних передаватків.

І. Фільків в Келгарі, Алта. придбав одного піврічного передаватків.

Митро Чинеша в Карон, Саск. придбав одного кварталного передаватків.

Деякі товариші збирають стару передавату (візновлення), але що також ширі ми дякуємо, за те в газеті подаємо тільки імена тих товаришів, що придбали нових передаватків.

Ваша газета, Товариші, шире Вам дякує за Ваш труд і надієся, що Ви й надалі продовжитимете почате діло.

Ред Пес, Б. К.

Дорогі Товариші! Ми залізнодорожні українські робітники місцевості Морей (Ред Пес) послаємо Вам хоч малу, але ширшу жерву на пресовий фонд "У.Р.В." в сумі \$4.50, на пресовий фонд "Робітничі" \$1.50 і на відновлення передавати за "У.Р.В." \$4.00, що разом висить суму \$10.50. Часопис "У.Р.В." і жіночий журнал "Робітничі" заслугоують на поверта з боку працюючих тому, що вони їх освідомлюють класово. Замість труїти самогону або грати в карти, краще як робітників вільніть до читання свого часопису і над прочитанням роздумуватимуть. Так ми тут і робимо: читаємо і думаємо над прочитаним. Для шовіністично-патріотичних часописів місце в нашій місцевості вже більше немає. Це знає, що наша робітнича армія зростає.

На пресовий фонд "У.Р.В." жертували:

Максим Яремчук \$1.75
Прокім Строчі 1.00

Разом \$3.00

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ ДІМ В ВІННІПЕГУ устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 14. ЧЕРВНЯ 1925 Р.
НА МЕКДУТЕЛ ФАРМІ, ІСТ КИЛДОНАН

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

НА ПІКНІКУ БУДУТЬ СМАЧНІ ПЕРЕКУСКИ, ХОЛОДНІ НАПИТКИ, РІЖНІ СПОРТОВІ ГРИ, ТАНЦІ І Т. П.

ОРХЕСТРА ПІД ПРОВОДОМ Н. ГУЦУЛЯКА.
МІСЦЕ НА ПІКНІК ЧУДОВЕ.

ЯК ІХАТИ: Беріть стрітку "Килдонан" і їдьте нею аж до кінця. Там треба перестіти на "Сейнт Пол" кару (що коштує три центи) і їдьте нею аж до Fortier Ave. Вся їзда коштує 8 центів. На місці вас стринуть представники Комітету.

ІДЬТЕ САМИ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ!

В РАЗІ НЕПОГОДИ ВІДБУДЕТЬСЯ ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ.

По 50 ц на пресовий фонд "Робітничі" жертували: П. Строчі, т-ка Марія Аскін, М. Яремчук. Разом \$1.50.

На закінчення визнаємо всіх українських залізнодорожних робітників від Сейн Джон до Венькувер, щоби відізналися на сторінках "У.Р.В." і тим самим сповняли свій, пролетарський обов'язок.

З товаришким привіттом,
Робітники з Морей, Б. К.

Едмонтон, Алта.

Дорогі Товариші! Послаю Вам \$4.00 на відновлення передавати за "У.Р.В.", \$1.00 від одного нового щорічного передаватків на "Робітничі", \$1.50 на відновлення моєї передавати за "Робітничі" і \$2.25 на пресовий фонд "У.Р.В.", що разом робить суму \$9.25.

Жерти на пресовий фонд "У.Р.В." на лісту ч. 3722 зложили:

Олександ Симотюк \$1.00
Посф Макавешський 1.00
В. Вексий 25

Разом пресового фонду \$2.25

А. Семотюк.

Ратвел, Ман.

Товаришу Редактору! Послаю Вам суму \$8.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", яку я зібрав між товаришами, що працюють разом зі мною на секції. Хоч і не один з тих товаришів знаходиться зараз в скрутному положенні, бо трох з них тільки що недавно приїхали з краю, але радо жертували на цю ціль, бо переконані, що часопис "У.Р.В." обороняє інтереси працюючих. Було б пожеланням, щоби часопис "У.Р.В." читали секційні робітники по шай Канаді і щоби помагали своїй робітничій пресі. Ану, товариш секційно, хто з нас буде слідуючий? Даймо і ми про себе чути, що живемо, стоїмо в лавах свідомих робітників і допомагаємо нашому дорогому учителю "У.Р.В."

Імена жертводавців на пресовий фонд "У.Р.В.", що жертували на лісту ч. 4275:

Г. Гикавий \$2.00
В. Пастернак 1.00
В. Кучарський 1.00
Д. Грегорський 1.00
П. Махницький 1.00
Я. Крук 1.00
І. Стахович 1.00

Разом \$8.00

Всім жертводавцям ширя подяка.
З товаришким привіттом,
Г. Гикавий.

Кемсек, Саск.

Дорогі Товариші! Послаємо Вам \$2.50 на пресовий фонд "У.Р.В.", які ми збирали з т. В. Княвком в місці травні на лісту ч. 4350.

Імена